

Sygn. akt: I C 458/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Zaryczny
Protokolant:	sekr. Aldona Pierz

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2017 r. w Gorlicach

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. w K.

przeciwko Ł. G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Ł. G. na rzecz strony powodowej (...) Banku (...) SA w K. kwotę 23 744,86 zł (dwadzieścia trzy tysiące siedemset czterdzieści cztery złote osiemdziesiąt sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 22 059,29 zł (dwadzieścia dwa tysiące pięćdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia dziewięć groszy) począwszy od dnia 5 lutego 2016r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1 188,00 zł (tysiąc sto osiemdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu – opłaty od pozwu,

III. wyrokowi w zakresie punktu I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Joanna Zaryczny

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

G., (...)

UZASADNIENIE

do wyroku Sądu Rejonowego w Gorlicach

z 10.03.2017r.

do sygn. akt I C 458/16

o zapłatę

Strona powodowa (...) Bank (...) SA w K. wystąpiła z pozwem wniesionym 08.02.2016r. skierowanym przeciwko Ł. G., domagając się zapłaty 23.744,86zł z odsetkami ustawowymi od 05.02.2016r. do dnia zapłaty od kwoty 22.059,29zł; zasądzenia kosztów procesu, w tym uiszczonej opłaty od pozwu 1.188,00zł, kosztów zastępstwa procesowego, opłaty skarbowej od 2 pełnomocnictw 34,00zł, innych kosztów 2,97zł (prowizja e-card).

Roszczenie zostało wywiedzione z zawartej 12.11.2014r. przez pozwanego umowy o pożyczkę pieniężną nr (...). Zadłużenie zostało stwierdzone wyciągiem z ksiąg banku nr (...) z 05.02.2016r. Na kwotę zadłużenia składają się: 22.059,29zł niespłaconego kapitału, 934,01zł niespłaconych odsetek umownych, naliczonych od dnia powstania zaległości do dnia wymagalności, tj. 14.10.2015r., 751,56zł niespłacone odsetki za zwłokę naliczone od dnia niespłacenia należności w terminie ustalonym w umowie do 04.02.2016r. Odsetek powód dochodzi od kwoty kapitału począwszy od dnia wystawienia wyciągu, tj. 05.02.2016r.

Pozwany Ł. G. podczas rozprawy 02.02.2017r. oświadczył, że nie kwestionuje zadłużenia. Wniósł o rozłożenie zadłużenia na raty w taki sposób, że do 10.02.2017r. wpłaci 5.000,00zł, a pozostałą część spłacałby w ratach po 500,00zł miesięcznie.

Strona powodowa negatywnie odniosła się do wniosku pozwanego o rozłożenie świadczenia na raty. Podniosła, że pozwany nie wskazał jaka jest jego sytuacja materialna, jakie uzyskuje dochody, nie dokonał żadnej wpłaty na poczet dochodzonej należności, zatem nie uwiarygodnił woli wykonania wyroku rozkładającego świadczenie na raty. W ocenie powoda rozłożenie na raty byłoby krzywdzące dla niego jako wierzyciela. Na wypadek uwzględnienia wniosku pozwanego o rozłożenie na raty wniósł o zawarcie w wyroku zastrzeżenia, że w przypadku uchybienia terminowi zapłaty choćby jednej raty cała kwota zadłużenia zostaje postawiona w stan natychmiastowej wymagalności z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od całej kwoty od wydania wyroku do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany zawarł 12.11.2014r. ze stroną powodową Umowę o pożyczkę pieniężną (kredyt konsumencki) nr (...) w wysokości 23.000,00zł do 10.11.2022r., spłacaną w 95 ratach miesięcznych po 373,62zł. Oprocentowanie pożyczki nie mogło przekroczyć odsetek maksymalnych. Niespłacenie raty pożyczki w terminie w całości lub w części powodowało powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego bank naliczał odsetki podwyższone według czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Bank był uprawniony do rozwiązania umowy za 30-dniowym wypowiedzeniem w razie braku spłaty pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Wypowiedzenie umowy wymagało formy pisemnej pod rygorem nieważności.

Kwota 23.000,00zł została przelana na konto pozwanego w dniu podpisania umowy.

(okoliczność bezsporna: Umowa o pożyczkę pieniężną nr (...) z 12.11.2014r. – k.21-23, potwierdzenie przelewu z 12.11.2014r. – k.24)

W piśmie z 19.08.2015r. strona powodowa wypowiedziała umowę pożyczki z uwagi na utrzymujące się zadłużenie przeterminowane 1.062,88zł (kwota zadłużenia w dniu wezwania 22.682,19zł).

(dowód: wypowiedzenie umowy z 19.08.10`5r. – k.25)

Według stan na dzień 05.02.2016r. w księgach rachunkowych strony powodowej zaewidencjonowana była wierzytelność w stosunku do pozwanego z tytułu umowy o pożyczkę pieniężną nr (...) z 12.11.2014r. Płatne i wymagalne zadłużenie wynosiło 23.744,86zł, w tym: 22.059,29zł niespłacony kapitał, 934,01zł niespłacone odsetki umowne naliczone od dnia zawarcia umowy (...)11.2014r. do dnia wymagalności 14.10.2015r., 751,56zł niespłacone odsetki za zwłokę naliczone od dnia niespłacenia należności w terminie ustalonym w umowie do 04.02.2016r.

(okoliczność bezsporna: wyciąg z ksiąg banku (...) z 05.02.2016r. – k.20)

Pozwany pożyczkę wziął bez określonego celu, kupił samochód P. (...), który sprzedał następnie w 2016r. za 9.000,00zł. Kwotę uzyskaną ze sprzedaży samochodu spożytkował na bieżące utrzymanie. Samochód został kupiony za 16.000,00 zł, ale ponieważ był w stanie pokolizyjnym, jego wartość spadła. Pozwany przestał spłacać zadłużenie, ponieważ utracił płynność finansową. Do końca 2015r. pracował w T. za wynagrodzeniem ok. 2.000,00zł. W 2016r. pracował przez trzy miesiące jako elektromonter w Niemczech za wynagrodzeniem ok. 1.700 euro miesięcznie. Potem podejmował dorywcze prace w branży budowlanej, gdzie zatrudnienie uzależnione jest od warunków pogodowych. Z takich prac jest w stanie uzyskać wynagrodzenie w kwocie 3.000,00zł miesięcznie. Pracuje jako robotnik ogólnobudowlany. Nie jest zarejestrowany jako bezrobotny, nie ma prawa do renty, nie leczy się stale. Jest zarejestrowany w KRUS-ie, rodzice mają gospodarstwo. Utrzymuje się obecnie z prac dorywczych, pomagają mu rodzice. Jest rozwiedziony, nie ma zobowiązań alimentacyjnych. Mieszka w domu rodziców, dokłada się do utrzymania, rachunków, wysokość partycypacji bywa różna. Nie posiada oszczędności, nieruchomości, wartościowych przedmiotów, samochodu. Nie posiada innego zadłużenia oprócz banku (...). Pierwszą ratę 5.000,00 zł wpłaciłby dzięki pomocy rodziców. Deklarowane raty w kwotach po 500 zł spłaciłby, ponieważ liczy na pracę w sezonie budowlanym. Z planowanej pracy byłby w stanie uzyskać 3.000,00zł, z czego ok. 1.000,00zł musi przeznaczyć na najem mieszkania, bo to będzie na Śląsku, a po spłacie deklarowanych rat 700,00zł miesięcznie, na życie zostawałoby mu 1.300,00zł.

(dowód: zeznania pozwanego protokół rozprawy z 02.02.2017r. od 00:08:11 – k.57)

Powyższy, w zasadzie niesporny stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedstawionych przez stronę powodową dokumentów, których wiarygodność i autentyczność nie została zakwestionowana oraz zeznań pozwanego, uznanych za szczere i spontaniczne, odpowiadające rzeczywistej sytuacji majątkowej.

Sąd rozważył, co następuje:

Powództwo co do zasady zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa dochodziła od pozwanego należności z umowy pożyczki (kredytu konsumenckiego). Pozwany co do zasady uznał powództwo, lecz wniósł o rozłożenie należności na raty.

Na zasadzie art.213§2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Zaś według art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości.

Uznanie powództwa musi być wyraźne. Nie można uznać powództwa w sposób dorozumiany. Dla wyraźnego uznania pozwu konieczna jest świadomość istnienia zobowiązania i wola jego spłaty, ale wynikająca ze znajomości okoliczności, z których żądanie wynika.

Pozwany przyznał okoliczność zaciągnięcia zobowiązania, nie kwestionował kwoty dochodzonej pozwem i deklarował wolę spłaty. Na okoliczność istnienia obowiązku zapłaty przedstawiona została umowa pożyczki z 12.11.2014r., jej wypowiedzenie i wyciąg z ksiąg banku. O ile wyciąg z ksiąg banku obecnie nie ma mocy dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym przed sądem wobec treści art.95 prawa bankowego – o tyle wskazał na istniejący w księgach banku zapis wiarygodności w stosunku do pozwanego. Wobec powyższego Sąd był związany uznaniem.

Pozwany wniósł o rozłożenie należności na raty. Strona powodowa negatywnie ustosunkowała się do tego. Sąd wniosku pozwanego nie uwzględnił.

Na zasadzie art.320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Celem tego przepisu (tzw. moratorium sędziowskie) jest umożliwienie realizacji wyroku bez potrzeby przeprowadzenia egzekucji. Przepis daje sądowi możliwość uwzględnienia także interesów pozwanego, w zakresie czasu wykonania wyroku, a interesów powoda przez uniknięcie bezskutecznej egzekucji (tak wyr. SN z 30.4.2015 r., II CSK 383/14, L.; wyr. SN z 3.4.2014 r., V CSK 302/13, L.). Tym samym sąd, korzystając z uprawnienia przewidzianego

w komentowanym artykule, musi mieć na uwadze interesy obu stron postępowania. Przepis powinien znaleźć zastosowanie w szczególnie uzasadnionych wypadkach, tzn. wyjątkowych, a to gdy ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne, spowodowane nieurodzajem czy klęską żywiołową, mogą być jednak także spowodowane działaniem samego dłużnika. Należy przyjąć, że owe "szczególne okoliczności" zachodzą wówczas, kiedy natychmiastowe wykonanie wyroku byłoby rażąco sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Pozwany podał, że nie spłaca rat od około roku. Równocześnie z jego zeznań wynika, że po sprzedaży samochodu nie przeznaczył uzyskanej kwoty na spłatę zadłużenia, lecz na bieżące potrzeby. Pomimo iż pracował poza granicami kraju, nie regulował zobowiązania choć w części, podobnie nie wpłacał żadnych kwot kiedy podejmował prace dorywcze, a jak wynika z zeznań dostarczały mu one dochód około 3.000,00zł, zatem taki jakiego spodziewa się obecnie. Nic zatem nie stało na przeszkodzie, by zobowiązanie regulował choćby w części. Równocześnie zadeklarował, że w ciągu kilku dni byłby w stanie wpłacić na poczet zadłużenia 5.000,00zł. Zdaniem Sądu taka postawa pozwanego nie daje gwarancji wywiązywania się ze spłaty rat, skoro do tej pory nie uprawdopodobnił, że ma wolę regulowania zadłużenia. Nic wszak nie stało na przeszkodzie, by np. po otrzymaniu pozwu wpłacić kwoty jakimi dysponował na poczet zadłużenia, skoro jak podawał podejmował prace dorywcze. Pozwany nie powołał też żadnych szczególnych, wyjątkowych okoliczności jakie pozwalałby na zastosowanie art.320 k.p.c. Nie ma innego zadłużenia, nie ma innych wydatków, które należałoby potraktować priorytetowo, cały czas był i jest zdolny do pracy, którą także do tej pory podejmował.

Z tych przyczyn Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o rozłożenie świadczenia na raty.

Powództwo zostało uwzględnione w całości. Strona powodowa działała przez zawodowego pełnomocnika ustanowionego z wyboru, uiszcza opłatę od pozwu 1.188,00zł. O kosztach sąd orzekł na zasadzie art.102 k.p.c. Pozwany przy pierwszej czynności procesowej uznał żądanie, zadeklarował wolę spłaty, choć w ratach. W takiej sytuacji Sąd orzekł o zasądzeniu od niego na rzecz strony powodowej zwrotu tylko części kosztów, tj. uiszczonej opłaty od pozwu, która była niezbędna. Niezasadne zaś byłoby obciążenie pozwanego jeszcze kosztami wynagrodzenia pełnomocnika, które w niniejszym przypadku wynosiłyby 4.800,00zł za zastępstwo oraz 34,00zł opłata skarbową, skoro zadanie pełnomocnika ograniczyło się do złożenia pozwu. Inne koszty 2,97zł wykazane nie zostały.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na zasadzie art.333§1 pkt 2 k.p.c.

SSR Joanna Zaryczny

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. K..(...).

G., (...).